

**Гавриш
Володимир
Костянтинович**

Доктор геолого-мінералогічних наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік УНГА, фахівець у сфері геології та нафтогазоносності глибинних структур і рифтогенів

Народився 22 квітня 1925 р. у смт Погребище на Вінничині. Закінчив Київський геологорозвідувальний технікум (1946) і Всесоюзний політехнічний інститут (1953). З 1946 р. працював старшим колектором, виконробом-геологом, старшим геологом та техкерівником у трестах «Укрсхіднафторозвідка», «Укрнафтогеофізика», «Укргеофізрозвідка», об'єднанні «Укрнафта». У 1961 р. переведений на посаду старшого геолога, згодом — старшого наукового співробітника в Київську експедицію УкрНДГРІ. З 1962 р. В. К. Гавриш працював в ІГН АН УРСР: був старшим науковим співробітником, завідувачем відділу методики пошуків і прогнозу корисних копалин (з 1973 р.), відділу палеоструктурної геології (з 1993 р.).

У 1961 р. захистив кандидатську, в 1970 р. — докторську дисертацію. Наукова діяльність Володимира Гавриша присвячена вивченню геології й нафтогазоносності Дніпровсько-Донецького рифтогену й інших регіонів України. Він довів, що у формуванні ДДР велику роль відіграла регіональна пуль-

сація астеносферного і коро-мантієного діапїрів та надглибинний осьовий розлом, що різнорангові глибинні розломи і пульсаційні процеси обумовили районування рифтогенів, формування локальних структур та нафтогазових родовищ. Запропонував автогенноорганічну гіпотезу походження нафти, згідно з якою мантієний метан та інші гази вздовж глибинних розломів мігрували і впливали на переробку сапропелюватої органічної речовини у нафту.

Вчений розробив методики палеоструктурно-геологічного аналізу та прогнозування комбінованих і малоамплітудних нафтогазоносних пасток. Вивчення циклічності дозволило йому розчленувати осадовий чохол на різнорангові цикли і ритми осадо- та нафтогазонакопичення, а міжрегіональна кореляція дозволила виділити першочергові ділянки для пошуків покладів нафти й газу у родовищах антиклінального і комбінованого типів.

Науковець створив класифікацію рифтогенів Землі, умов їх формування, закономірностей поширення в них нафти, газу й інших корисних копалин. Він вивчав геологічні цикли Землі як результат взаємодії циклів космічного середовища і ендогенних процесів у зовнішньому ядрі й мантії Землі. На його думку, існує планетарна, регіональна, зональна та локальна циклічності накопичення вуглеводнів.

В. К. Гавриш — автор понад 370 друкованих праць, зокрема семи монографій. Наукову працю він успішно поєднував з педагогічною, підготував 13 кандидатів і доктора наук.

В останні роки життя працював провідним науковим співробітником ІГН НАН України.

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, премії ім. В. І. Вернадського НАН України. Нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, багатьма медалями.

Помер 14 червня 2004 р.

**Гаген
Юрій Георгійович**

Доктор технічних наук, професор, фахівець у сфері будівництва трубопроводів, управлінець

Народився 19 вересня 1937 р. у м. Вітебськ (Білорусь) у сім'ї службовців. На початку Другої світової війни родина була евакуйована до Чкаловської області (Росія), а після війни переїхала до м. Борислава на Львівщину.

Юрій Гаген здобув середню освіту у Дрогобицькому нафтовому технікумі — у 1956 р. завершив навчання із відзнакою (спеціальність «Експлуатація нафтових і газових родовищ»).

У 1961 р. він закінчив нафтовий факультет Львівського політехнічного інституту (фах «Машини і обладнання нафтових та газових промислів»). Здобувши вищу освіту, Юрій Георгійович залишився працювати на кафедрі машин і обладнання нафтових та газових промислів Львівського політехнічного інституту, а потім був відряджений у БУ-14 тресту «Укрнафтобуд» для проходження виробничого стажування на спорудженні магістральних трубопроводів. У 1961–1962 рр. був майстром зварювально-монтажної дільниці на будівництві нафтопроводу «Дружба», газопроводів Здолбунів–Рівне, Пасічна–Долина.

З 1962 р. навчався в аспірантурі на кафедрі спорудження газонафтопроводів і сховищ Московського інституту нафтохімічної і газової промисловості ім. І. М. Губкіна.

У 1965 р. Ю. Г. Гаген захистив кандидатську дисертацію на тему «Нагрівання кромки сталевих труб зварювальною дугою, що швидко рухається». Того ж року почав працювати в Івано-Франківському філіалі Львівського політехнічного інституту. Тут він пройшов шлях старшого викладача, доцента кафедри газонафтопроводів, газосховищ і нафтобаз (з 1967 р.), декана газонафтопромислового факультету (з 1970 р.), проректора з навчальної роботи (з 1972 р.).

У 1972 р. Юрій Гаген перебував у відрядженні у НДР, де проводив наукові дослідження.

У 1976 р. його призначили ректором Івано-Франківського інституту нафти і газу. Того ж року він захистив докторську дисертацію на тему «Дослідження і розробка наукових основ підвищення якості будівельно-монтажних робіт під час спорудження магістральних нафтогазопроводів».

Під керівництвом Юрія Георгійовича було організовано лабораторії зварювання трубопроводів і конструкцій та контролю якості зварних з'єднань, виконувалися госпдоговірні теми і держбюджетні роботи. Він також займався активною науково-педагогічною діяльністю на факультеті підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників газової промисловості.

Є автором 54 наукових праць, зокрема й монографії «Фізичні особливості переміщення дуги у магнітному полі» (рос.), чотирьох винаходів, 40 друкованих статей. За тривалу наукову та викладацьку діяльність нагороджений ювілейною медаллю «За доблесну працю», а також Почесною грамотою Міністерства газової промисловості.

Трагічно загинув 22 січня 1978 р.